

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **X. X**, narozená dne X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městskému soudu v Praze byla Krajským soudem v Praze postoupena žaloba podaná žalobkyní proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2022, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o námitkách žalobkyně a bylo potvrzeno

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 6. 2022, č. j. X, kterým byl žalobkyni od červnové dávky 2022 zvýšen starobní důchod.

2. Usnesením zdejšího soudu ze dne 15. 2. 2023, č. j. 19 Ad 27/2022, byla žaloba odmítnuta v části, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení majetkové a nemajetkové škody, náhrady za ztrátu na výdělku a náhrady za ztrátu na důchodu, řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2023, č. j. 4 Ads 106/2023-48.

II. Žalobní body

3. Z žaloby je zřejmé, že žalobkyně nesouhlasí s oznámením o zvýšení důchodu od 6. 6. 2022, s následně vydaným prvostupňovým rozhodnutím ze dne 8. 6. 2022 i následným rozhodnutím o námitkách ze dne 9. 8. 2022. V předcházejících úkonech žalované došlo k zatajování poučení o zákonném postupu. Žalobkyně má dále za to, že nárok na doplatek starobního důchodu ve výši 118 Kč jí vzniká za každý měsíc, nikoli jen v měsíci leden 2022. Žalobkyně konečně nesouhlasí se srážkami z důchodu.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě shrnula rozhodné skutečnosti. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně podané proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 8. 6. 2022, kterým byl od červnové splátky 2022 zvýšen starobní důchod na 9 480 Kč měsíčně podle ustanovení § 1 nařízení vlády č. 35/2022 Sb., o druhém zvýšení důchodů v roce 2022 (dále jen „nařízení vlády č. 35/2022 Sb.“).
5. Podaná žaloba je velmi obsáhlá. Žalobkyně uvádí, že ji podala v dobré víře obrany svých zákonných a ústavních lidských práv. Namítá, že jí bylo v oznámeních o valorizačních zvýšeních ze strany žalované záměrně zatajováno zákonné poučení o dalším postupu, tudíž se jednalo přímo o přímý a vědomý úmysl žalované poškodit žalobkyni. Teprve po urgencích obdržela od žalované rozhodnutí. Žalobkyně se dále zabývá popisem všech podání učiněných v roce 2022, včetně těch, vztahujících se k prováděným exekučním srážkám. V další části žaloby se žalobkyně zaměřila na popis situací, za kterých nebyly dostatečně zjištěny a zajištěny důkazy u jejího zaměstnavatele X, pro posouzení jejího nároku na přiznání invalidního důchodu následkem těžkého pracovního úrazu utrpěného dne 24. 4. 1974.
6. Žalovaná vysvětlila, že výše procentní výměry starobního důchodu žalobkyně činila 5 157 Kč. Od červnové splátky důchodu v roce 2022 po navýšení o 8,2 % činí 5 580 Kč. Základní výměra se podle nařízení vlády č. 35/2022 Sb. nezvyšuje, proto náleží i nadále ve výši 3 900 Kč. Starobní důchod žalobkyně od červnové splátky 2022 tak činí 9 480 Kč (5 580 + 3 900). Žalovaná upozornila, že ze starobního důchodu jsou i nadále prováděny exekuční srážky.
7. Namítá-li žalobkyně, že jí bylo v oznámeních o valorizačních zvýšeních ze strany žalované záměrně zatajováno zákonné poučení o dalším postupu, pak žalovaná odkazuje na ustanovení § 86 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci sociálního zabezpečení“), podle něhož písemné rozhodnutí se nevydává, jde-li o hromadné zvyšování vyplácených dávek důchodového pojištění; v těchto případech obdrží občan

písemné oznámení o zvýšení těchto dávek. V případě nesouhlasu s postupem uvedeným ve větě první lze podat do 60 dnů po splátce dávky důchodového pojištění, od které byla provedena změna její výše, orgánu sociálního zabezpečení, který oznámení zaslal, písemnou žádost o vydání rozhodnutí o zvýšení dávky; orgán sociálního zabezpečení vydá do 30 dnů ode dne, kdy mu byla tato žádost doručena, rozhodnutí o úpravě dávky důchodového pojištění provedené podle věty první.

8. Je tedy třeba sledovat rozdíl mezi pojmy „oznámení“ a „rozhodnutí“. Valorizační oznámení obsahuje údaje o tom, o kolik se zvyšují vyplácené důchody a v jaké měsíční výši náleží. Oproti tomu rozhodnutí správního orgánu v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách [§ 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)].
9. V předmětné věci žalovaná vždy postupovala a postupuje zcela v souladu se zákonem o důchodovém pojištění a správním řádem, neboť o valorizačním zvýšení žalobkyni nejprve informuje oznámením, a teprve v případě jejího nesouhlasu přistupuje k vydání rozhodnutí. Rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti dané správním řádem tak, aby mohlo být předmětem přezkumného řízení soudního v případě, že s ním žalobkyně vyjádří svůj nesouhlas. Námitka žalobkyně, že žalovaná záměrně zatajuje zákonné poučení o dalším postupu, tudíž se jedná přímo o přímý a vědomý úmysl žalobkyni poškodit, je zcela irrelevantní.
10. Poukazuje-li žalobkyně na exekuční řízení, v jehož rámci jsou prováděny z jejího starobního důchodu exekuční srážky, k tomu žalovaná toliko sděluje, že exekuční řízení je řízením spadajícím do občanskoprávního řízení a žalovaná v něm vystupuje pouze v pozici plátce jiného příjmu (důchodu). Námitka žalobkyně je nedůvodná.
11. Namítá-li žalobkyně, že nebyly dostatečně zjištěny a zajištěny důkazy u jejího zaměstnavatele X, pro posouzení jejího nároku na přiznání invalidního důchodu následkem těžkého pracovního úrazu utrpěného dne 24. 4. 1974, pak žalovaná uvedla, že žalobkyni byl od 15. 4. 1975 přiznán částečný invalidní důchod při pracovním úrazu, který utrpěla dne 24. 4. 1974. S tímto posouzením se žalobkyně neuspokojila a opakovaně žádala přiznání plného invalidního důchodu následkem pracovního úrazu. Přijetím zákona č. 306/2008 Sb., kterým se s účinností od 1. 1. 2010 mění zákon o důchodovém pojištění, došlo k zásadním změnám v posuzování nároků na důchody podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a ve způsobu stanovení jejich výše. S účinností od 1. 1. 2010 je namísto plného invalidního a částečného invalidního důchodu zavedena pouze jedna dávka, a to invalidní důchod, jež je v závislosti na stupni invalidity – míře poklesu pracovní schopnosti pojištěnce - rozlišen do tří stupňů. V případě žalobkyně poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 %, proto byl částečný invalidní důchod následkem pracovního úrazu od 1. 1. 2010 transformován na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Obsáhlá spisová dokumentace žalobkyně představuje její neúspěšnou snahu domoci se přiznání plného invalidního důchodu následkem pracovního úrazu utrpěného dne 24. 4. 1974. Zde žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 Ads 124/2012-44: „[31] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že posudky Posudkové komise MPSV v Ostravě a Hradci Králové splňují výše uvedené požadavky na úplnost a přesvědčivost odborného lékařského posudku a lze z nich tudíž při zjišťování skutkového stavu vycházet.

Zvláště v případě posudku posudkové komise v Hradci Králové ze dne 11. 11. 2011 se posudková komise zdravotním stavem stěžovatelky a jeho vývojem obsáhle zabývala a vysvětlila, že předchozí závěry ohledně u stěžovatelky zjištěné kořenové léze (jakožto závažného příznaku rozhodujícího zdravotního postižení) vycházely z tehdejších méně přesných vyšetřovacích metod. V projednávaném případě obě posudkové komise zasedající v řádném složení, jednoznačně a shodně vymezily rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatelky jako bolesti zad krční, hrudní a bederní páteře při degenerativních a poúrazových změnách s prokázaným lehkým až středně těžkým postižením kořene v oblasti L5/S1 oboustranně dle EMG vyšetření, klinicky s poruchou statodynamiky páteře, s poruchou citlivosti v dermatomu L5 a oslabením extenze palce oboustranně, přičemž shodně toto onemocnění podřadily pod kapitolu XV, oddíl F, položku 3, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995, s mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 40%.

[32] K obdobnému závěru dospěl i posudek OSSZ Frýdek Místek ze dne 21. 8. 2008 vypracovaný v průběhu řízení před žalovanou. Ke shodným závěrům ohledně zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti stěžovatelky ostatně v minulosti dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 11. 2006, č. j. 6 Ads 63/2005 - 82. [33] Stěžovatelka tyto jednoznačné závěry o neexistenci plné invalidity svou kasační stížností napadá, ale nepřináší argumentaci, která by byla s to je zpochybnit. [34] Nejvyšší správní soud nemůže přisvědčit paušálnímu a nedoloženému tvrzení stěžovatelky, že s její zdravotní dokumentací bylo manipulováno nebo že je zfalšovaná. Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že stěžovatelčina argumentace není podložena jakýmkoli důkazem o tom, že by se tak v minulosti stalo, případně že by v její zdravotnické dokumentaci byly nevysvětlené rozpory v posouzení jejího zdravotního stavu. Ze spisu předložené žalovanou je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně je doložen řadou lékařských zpráv zcela odlišných lékařů a že její stav je dlouhodobě sledován. Nejvyšší správní soud považuje za vyloučené, aby někdo všechny lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně ve správním spise žalované zfalšoval, aniž by stěžovatelka nemohla doložit nezměněné stejnopisy těchto následně údajně pozměněných lékařských zpráv. Stěžovatelka měla v průběhu řízení před žalovanou i před krajským soudem možnost předkládat své vlastní lékařské zprávy, což také činila, ale z žádné této zprávy neplyne závěr o rozpornosti posouzení jejího zdravotního stavu nebo o manipulaci se zdravotnickou dokumentací. Ostatně všechny stěžovatelkou předložené lékařské nálezy měly obě posudkové komise k dispozici a ve svých posudcích k nim zaujaly závěr (v rámci posouzení je vyhodnotily). Nejvyšší správní soud tudíž tuto argumentaci stěžovatelky hodnotí jako účelovou, kterou ve skutečnosti vyjadřuje nesouhlas se samotnými závěry obsaženými v lékařských vyšetřeních a posudcích. Pokud by ale Nejvyšší správní soud měl přisvědčit takovéto argumentaci stěžovatelky, mohlo by to vyústit v absurdní důsledky v tom smyslu, že dotčené osobě stačí namítat bez jakéhokoli důkazního prostředku údajnou manipulaci s lékařskými zprávami, aby byla ve věci procesně úspěšná; takovýto závěr musí Nejvyšší správní soud jednoznačně odmítnout. [35] Došlo-li snad v minulosti k nesprávnému posouzení jejího zdravotního stavu a odnětí invalidního důchodu, nedokládá tato skutečnost manipulaci se spisem a rovněž nedokazuje, že stěžovatelka měla v roce 2008 (tj. ke dni rozhodování žalované) nárok na plný invalidní důchod. [36] Tvrdí-li stěžovatelka, že její stav je závažnějšího charakteru, než jak jej popisují posudky, musí Nejvyšší správní soud odkázat na rozsudek ze dne 30. 11. 2009, č. j. 4 Ads 81/2009 - 46, podle něhož „subjektivní stesky stěžovatele a jeho představy o závažnosti zdravotního stavu nejsou způsobilé zpochybnit závěry učiněné posudkovými lékaři. Pouhý výčet obtíží, kterými stěžovatelka dle svého subjektivního názoru trpí, bez zjištění rozporu v posouzení zdravotního stavu provedeného

posudkovými lékaři žalované nebo posudkovou komisí nemůže představovat relevantní argumentaci zpochybňující závěry krajského soudu, resp. žalované. “[37] Nejvyšší správní soud tu nepochybně skutečnost, že stěžovatelka trpí onemocněními, se kterými jsou imanentně spojena omezení v jejím každodenním životě. Tento závěr Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z vypracovaných posudků, neboť i posudkové komise uvedly, že se v případě stěžovatelky jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, což je ve smyslu ustanovení § 26 zákona o důchodovém pojištění ve znění po 31. 12. 2009 stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok. Tento dlouhodobě nepříznivý stav stěžovatelky však není při objektivním posouzení, jež je v případě určení invalidity posuzované osoby určující (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2009, č. j. 4 Ads 81/2009 - 46) takového charakteru, aby odůvodňoval přiznání plného invalidního důchodu, určuje však invaliditu částečnou, jak se všechny posudkové orgány shodují. [38] Na tomto místě proto Nejvyšší správní soud shrnuje, že na základě shodných posudků dvou posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nelze mít žádných pochyb o správnosti zjišťované klinické diagnózy stěžovatelčina onemocnění a posudkové komise z ní při zaujetí posudkových závěrů důsledně vycházely. Zejména posudková komise v Hradci Králové přesvědčivě odůvodnila, z jakého důvodu je třeba rozhodující zdravotní postižení stěžovatelky podřadit pod kapitolu XV, oddíl F, položku 3, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., u níž míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je stanovena rozpětím 30-50%, a z jakého důvodu volila v případě stěžovatelky střední hodnotu, tj. 40%. Vysvětlila rovněž, že není důvodu k hodnocení zdravotních postižení podle písm. c) téže položky (u něhož míra poklesu činí 70-80%), neboť u stěžovatelky nebyly zjištěny chorobné příznaky tuto položku charakterizující, tj. trvalé silné projevy dráždění nervů a svalů prokázané EMG, těžké výpadové symptomatologie, s poruchami funkce svěračů, závažné parézy (ztráta hybnosti). K tomu Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že ani za situace, kdy by byla míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky stanovena na horní hranici v položce 3, písm. b) uvedeného rozpětí, tj. ve výši 50% (jak učinil lékař OSSZ ve Frýdku-Místku), nedosáhla by hodnoty nejméně 66% potřebných podle tehdy platné právní úpravy pro uznání plné invalidity. Stěžovatelku bylo tudíž nutno pokládat nadále za částečně invalidní. [39] Dovolává-li se stěžovatelka svých internetových stránek jako důkazního prostředku, musí Nejvyšší správní soud konstatovat, že se stěžovatelka měla zaměřit na prokázání toho, že její zdravotní stav je nepříznivý doložením relevantních lékařských zpráv, které by posudková komise mohla posoudit a vyvodit z nich příslušné závěry. Prokazování jiných skutečností je s ohledem na předmět řízení, tj. posouzení zdravotního stavu a jeho vlivu na schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky ke dni vydání napadeného rozhodnutí, irrelevantní a nadbytečné.“

12. Vzhledem k uvedenému lze konstatovat, že nárok žalobkyně na přiznání plného invalidního důchodu následkem pracovního úrazu, který žalobkyně utrpěla dne 24. 4. 1974, nevznikl. Žalovaná tudíž ničeho nemůže změnit na situaci, že žalobkyni náležel pouze částečný invalidní důchod následkem pracovního úrazu od 1. 1. 2010, transformovaný na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
13. Dovršením 65 let věku žalobkyně tj. dnem 24. 2. 2015, zanikl její nárok na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle § 61a odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), platí, že nárok na invalidní důchod zaniká dnem, kterým jeho poživatel dosáhl věku 65 let, přičemž současně vzniká tímto dnem tomuto poživateli nárok na

starobní důchod podle uvedeného ustanovení. Podle § 61a odst. 2 zákona o důchodovém pojištění starobní důchod, na který vznikl nárok podle odstavce 1, náleží ve výši, v jaké náležel dosavadní invalidní důchod, a podle odst. 3 uvedeného ustanovení nevylučuje nárok na starobní důchod podle § 61a odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nárok na starobní důchod podle § 29 odst. 1, 2 nebo 3 zákona o důchodovém pojištění. Vzhledem k uvedenému náleží žalobkyni ze zákona od 24. 2. 2015 starobní důchod ve výši do tohoto data pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně. Starobní důchod je následně valorizován v souladu s platnými zákonnými předpisy.

14. Ve věci posouzení nároku žalobkyně na plný invalidní důchod následkem pracovního úrazu již bylo pravomocně rozhodnuto, žalobkyně přesto opakovaně napadá všechna valorizační zvýšení starobního důchodu. Napadeným rozhodnutím žalovaná neposuzovala podmínky nároku na starobní důchod nebo invalidní důchod, ale toliko upravila výši vypláceného starobního důchodu o valorizační zvýšení náležející podle nařízení vlády č. 35/2022 Sb. Úpravou výše starobního důchodu v rámci valorizačních řízení žalovaná nezakládá, nemění ani neruší práva nebo povinnosti žalobkyně. S ohledem na uvedené žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně pobírá od 24. 2. 2015 na základě rozhodnutí ze dne 9. 2. 2015, č. j. X, starobní důchod podle ustanovení § 61a zákona o důchodovém pojištění, který náležel ve výši doposud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, tedy ve výši 6 157 Kč měsíčně, přičemž jí od uvedeného dne invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně nenáležel. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí námitky ze dne 8. 3. 2015, které žalovaná zamítla rozhodnutím v námitkovém řízení ze dne 22. 5. 2015, č. j. X.
16. Následně žalovaná důchodovou dávku řádně navyšovala podle příslušných právních předpisů, takže od 1. 1. 2022 náležela na základě nařízení vlády č. 359/2021 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2020, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2020, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2022 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2022 a o zvýšení důchodů v roce 2022 (dále jen „nařízení vlády č. 359/2021 Sb.“), částka ve výši 9 057 Kč měsíčně, z níž po odečtení exekučních srážek žalobkyně pobírala 8 900 Kč měsíčně. O této skutečnosti vydala žalovaná na vyžádání účastníka řízení rozhodnutí ze dne 22. 4. 2022, č. j. X, v jehož výroku uvedla, že podle ustanovení § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a nařízení 359/2021 Sb. zvýšila vyplácený starobní důchod na 9 057 Kč měsíčně, skládající se ze základní výměry ve výši 3 900 Kč měsíčně a z procentní výměry ve výši 5 157 Kč měsíčně, přičemž z této částky byly nadále prováděny srážky v odpovídající výši, takže od 1. 1. 2022 byla vyplácena částka 8 900 Kč měsíčně. Rozhodnutí ze dne 22. 4. 2022 bylo doručeno do datové schránky dne 25. 4. 2022, právní moci nabylo dne 26. 5. 2022.
17. Žalovaná prvostupňovým rozhodnutím ze dne 8. 6. 2022 v souladu s ustanovením § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a podle § 1 nařízení vlády č. 35/2022 Sb. od červnové dávky 2022 zvýšila důchod žalobkyně tak, že procentní výměra důchodu náleží ve výši 5 580 Kč měsíčně a základní výměra důchodu náleží ve výši 3 900 Kč měsíčně,

takže celkově starobní důchod od červnové dávky 2022 činí 9 480 Kč měsíčně, s tím, že srážky se provádí nadále ve stejné výši.

18. Proti tomuto rozhodnutí byly podány námitky. Z námitek žalobkyně vyplývalo, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, odkazovala na svá předchozí podání adresovaná žalované.
19. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že ČSSZ podle nařízení vlády č. 35/2022 Sb., vydaného na základě § 107 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění, zvýšila od červnové dávky 2022 vyplácený důchod tak, že procentní výměra v dosavadní výši 5 157 Kč se navýšila o 8, 2 %, tedy o 423 Kč, na 5 580 Kč, takže součtem se základní výměrou důchodu ve výši 3 900 Kč měsíčně, která zůstala nezměněna, náleží účastníku řízení od červnové dávky 2022 částka 9 480 Kč měsíčně s tím, že probíhající exekuční srážky se provádí ve stejné výši jako doposud.
20. K žádosti žalobkyně o doplatek k starobnímu důchodu ve výši 118 Kč za dobu od 1. 1. 2022 do 5. 1. 2022, žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že doplatek v uvedené výši vznikl právě jen v době od 1. 1. 2022 do 5. 1. 2022 a v dalších obdobích již nevzniká, neboť v nich žalobkyně pobírá důchodovou dávku v celé její měsíční výši, tj. od 6. dne v měsíci do 5. dne následujícího měsíce.
21. K oznámením o exekučních srážkách žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že proti nim námitky podat nelze, neboť ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 zákona o organizaci sociálního zabezpečení lze podat námitky jako řádný opravný prostředek pouze proti rozhodnutím ve věcech důchodového pojištění ve smyslu ustanovení § 86 odst. 1 uvedeného zákona. Žalovaná není oprávněna měnit nebo zastavit exekuční srážky a není ani oprávněna posuzovat správnost exekučních titulů. Žalovaná dodala, že žalobkyni v dopise ze dne 25. 1. 2022 poradila, že pokud se domnívá, že byla ve svých právech předmětnými exekučními tituly jakkoli zkrácena, měla by se obrátit na příslušný soud. V rámci námitkového řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na změnu výše starobního důchodu účastníka řízení.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
23. K žádosti žalobkyně bylo ve věci nařízeno jednání na den 14. 9. 2023, dne 13. 9. 2023 v 17:46 hod byla soudu doručena žádost o odročení jednání. Z podání plyne, že žalobkyně nesouhlasí s jednáním bez zajištění navrhovaných důkazů, tj. lékařských zpráv, které měly být žalobkyni ukradeny společností Trisia, a.s., a také ze zdravotních důvodů (problémy s páteří a pankreatitidou).
24. Žádost o odročení jednání musí být řádná a včasná. Žalobkyně o odročení jednání požádala den před stanoveným termínem jednání s obecným odkazem na problémy s páteří a pankreatitidou, žádost nebyla ničím doložena. Soudu je známo, že žalobkyně dlouhodobě trpí určitými zdravotními obtížemi (ve spise byl například doložen parkovací průkaz přepravující osobu těžce zdravotně postiženou), avšak tyto

dlouhodobé problémy neodůvodňují žádost o odročení jednání podanou krátce před termínem jednání. Předvolání k jednání bylo žalobkyni doručeno dle 30. 8. 2023. Z podání žalobkyně ze dne 13. 9. 2023 neplyne, že by její stav byl zhoršen krátce před jednáním soudu takovým způsobem, aby to znemožnilo její účast na jednání. Pro úplnost soud konstatuje, že parkoviště před soudem má několik parkovacích míst vyhrazených pro osoby zdravotně postižené. Důvodem pro odročení jednání není ani požadavek žalobkyně, aby soud pro jednání zajistil navrhované důkazy (viz dále). Soud tedy jednal bez přítomnosti žalobkyně, jejíž omluvu neshledal ani včasnou, ani doloženou.

25. Podle § 107 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění stanoví vláda nařízením výši zvýšení důchodů podle § 67 odst. 16 uvedeného zákona. Podle § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 35/2022 Sb. se důchody starobní, invalidní, vdovské, vdovecké a sirotčí přiznané před 1. 6. 2022 zvyšují od splátky důchodu splatná po 31. 5. 2022 tak, že procentní výměra důchodu se zvyšuje o 8,2 % procentní výměry důchodu, která náleží ke dni, od něhož se procentní výměra zvyšuje.
26. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalované o zvýšení starobního důchodu podle nařízení vlády č. 35/2022 Sb.
27. O valorizaci důchodu v jednotlivých věcech rozhoduje žalovaná bez návrhu, z úřední povinnosti. Nejedná se o nové posouzení nároku na důchod, již dříve vzniklého, nýbrž o nové určení výše důchodů stanovených v nařízení vlády, v případě žalobkyně o starobní důchod. Původní výše důchodu je tak pouze přepočítána, resp. zvýšena o výši parametrů výpočtu důchodů, které jsou uvedeny v nařízení vlády. V rozhodnutí o valorizaci důchodu žalovaná neposuzovala znovu vstupní údaje pro vznik starobního důchodu žalobkyně (dosažení věku, doba pojištění, stupeň dříve přiznaného invalidního důchodu). Žalovaná v napadeném řízení nezkoumala v souladu se zákonem o důchodovém pojištění zdravotní stav, tedy zda i nadále splňuje předpoklady pro přiznání částečného invalidního důchodu v důsledku 40 % poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, který byl již předmětem soudního zkoumání (žalovanou uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 124/2012-44). Rozhodnutí o valorizaci důchodu je pouhým matematickým přepočtem předchozího důchodu v důsledku zvýšení hodnot jednotlivých parametrů rovnice pro výpočet výše důchodu, navýšení důchodu bylo provedeno zcela v souladu s právními předpisy, lze odkázat na výpočet provedený správními orgány (ostatně žalobkyně samotný matematický výpočet nezpochybňovala).
28. K námitce, že žalobkyni bylo ze strany žalované záměrně zatajováno zákonné poučení o dalším postupu, soud uvádí, že není důvodná. Podle ust. § 86 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení se písemné rozhodnutí nevydává, jde-li o hromadné zvyšování vyplácených dávek důchodového pojištění; v těchto případech obdrží občan písemné oznámení o zvýšení těchto dávek. V případě nesouhlasu s postupem uvedeným ve větě první lze podat do 60 dnů po splátce dávky důchodového pojištění, od které byla provedena změna její výše, orgánu sociálního zabezpečení, který oznámení zaslal, písemnou žádost o vydání rozhodnutí o zvýšení dávky; orgán sociálního zabezpečení vydá do 30 dnů ode dne, kdy mu byla tato žádost doručena, rozhodnutí o úpravě dávky důchodového pojištění provedené podle věty první.

29. Je zřejmé, že žalobkyně s oznámením nesouhlasila, proto bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které obsahovalo též poučení o možnosti podat námitky. Žalobkyně námitky podala, napadeným rozhodnutím pak bylo o nich rozhodnuto.
30. K námitce, že žalobkyni náleží doplatek k starobnímu důchodu ve výši 118 Kč soud uvádí, že tato částka se vztahuje k navýšení důchodu provedeném prvostupňovým rozhodnutím ze dne 22. 4. 2022, č. j. X, a vznikl pouze za dobu od 1. 1. 2022 do 5. 1. 2022, proto byl také pouze jednorázově vyplacen, námitka se nevztahuje k napadenému rozhodnutí.
31. Pokud žalobkyně obecně namítá špatný zdravotní stav, její námitka se mívá s důvody napadeného rozhodnutí, v napadeném rozhodnutí nebyla žalovaná povinna se zdravotním stavem žalobkyně zabývat. Jak je výše uvedeno, předmětem valorizace důchodu není přezkoumání vstupního údaje o invaliditě pojištěnce, proto žalovaná v souladu se zákonem zdravotní stav žalobkyně nijak neposuzovala.
32. Z žaloby je dále zřejmé, že žalobkyně nesouhlasí také se srážkami ze mzdy. Napadené rozhodnutí je však nenařizuje, ani nestanoví jejich výši. Z žaloby lze seznat, že žalobkyně nesouhlasí již s exekučním titulem, který byl vydán Okresním soudem ve Frýdku Místku pod sp. zn. 15 C 96/2005, následně byla věc projednána i soudem odvolacím, žalobkyně má tato řízení i rozsudky za nezákonné. Žalobkyně uvedla, že se zrušení rozsudku marně domáhala žalobou na obnovu řízení a pro zmatečnost. Má za to, že jde o absolutně neplatná právní jednání. Soudy ve správním soudnictví však nemohou přezkoumávat rozhodnutí soudů vydaných v civilním řízení, taková rozhodnutí nemůže změnit ani žalovaná. Stejně tak žalovaná byla povinna respektovat vydané exekuční příkazy. Z žaloby je zřejmé, že žalobkyně nezpochybňuje výpočet srážek, ale má za to, že srážky jsou nezákonné a nemají být provedeny vůbec.
33. Soud pro úplnost dodává, že pokud žalovaná oznámila zahájení srážek z důchodu žalobkyni, nejednalo se o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. U srážek z důchodu dle § 299 zákona č. 99/1963 Sb., občanského řádu soudního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), je třeba si uvědomit, že žalovaná sama nerozhoduje o tom, zda ke srážkám přistoupí a v čí prospěch bude srážky provádět, nýbrž pouze naplňuje rozhodnutí jiného orgánu, který o exekuci rozhodl, zde obecného (civilního) soudu. Oznámení o výplatě důchodu není součástí výroku rozhodnutí, neboť žalovaná provádí srážky na základě usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, které jí bylo doručeno a kterým se musí ze zákona řídit (§ 282 a násl. o. s. ř.). Oznámení je pouze informativním sdělením žalované. Z hlediska formy i obsahu navíc oznámení ani sdělení nepředstavují rozhodnutí, kterým by bylo autoritativně rozhodováno o právech či povinnostech žalobkyně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2005, č. j. 3 Ads 15/2004-54, a ze dne 13. 12. 2006, č. j. 3 Ads 80/2006-49, nebo ze dne 20. 4. 2018, č. j. 3 Ads 135/2017-55 a další).
34. Dle § 288 o. s. ř. dále platí: *„Požádá-li o to plátce mzdy, oprávněný nebo povinný, určí soud, jaká částka má být v příslušném výplatním období ze mzdy povinného sražena, a je-li více oprávněných, kolik z ní případně na každého z nich.“* Z tohoto ustanovení také plyne, proč soudní řád správní proti postupu žalované při provádění srážek neposkytuje žádnou právní ochranu a o žalobě proti postupu žalované nemůže věcně rozhodovat správní soud. Občanský soudní řád totiž umožňuje, aby povinný požádal (obecný, nikoli

správní) soud o určení konkrétní sražené částky. K této otázce srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2018, č. j. 2 Ads 324/2018-17.

35. Žaloba (stejně jako následná podání) obsahuje mnoho argumentace, částečně obtížně srozumitelné, která se s napadeným rozhodnutím a jeho důvody mýlí. Soud se v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí přitom mohl omezit toliko na přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí. Ve vztahu k dalším tvrzeným nárokům žalobkyně (zaplacení majetkové a nemajetkové škody, náhrady za ztrátu na výdělku a náhrady za ztrátu na důchodu) byla žaloba odmítnuta usnesením zdejšího soudu ze dne 15. 2. 2023, č. j. 19 Ad 27/2022.
36. Veškerá tvrzení, která chtěla žalobkyně podepřít navrhovanými důkazy, se týkala jiných otázek než valorizace důchodu dle nařízení vlády. Navrhované důkazy tudíž nemohou být ve věci jakkoliv podstatné, soud proto nepřistoupil k jejich provedení.
37. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O návrhu ze dne 13. 9. 2023 Bc. R. na jeho vstup do řízení jako osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto samostatným usnesením při jednání dne 14. 9. 2023.
39. Návrh žalobkyně ze dne 13. 9. 2023 na vstup do řízení Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s., jako „vedlejšího účastníka“ soud posoudil jako návrh na vstup osoby zúčastněné na řízení. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2005, č. j. 1 As 26/2004-71, procesní institut osoby zúčastněné na řízení umožňuje uplatnění procesních práv v soudním řízení soudním i osobám s právním zájmem na výsledku tohoto řízení (srov. § 93 odst. 1 o. s. ř.). Přiměřená aplikace institutu vedlejšího účastnictví v soudním řízení správním (§ 64 s. ř. s., § 93 o. s. ř.) by proto byla nadbytečná.
40. Soud samostatně o tomto návrhu nerozhodoval, neboť svoji vůli vstoupit do řízení Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s., neprojevila. Ze strany žalobkyně pak nebyly tvrzeny skutečnosti, které by nasvědčovaly závěru, že napadeným rozhodnutím o zvýšení starobního důchodu žalobkyni byla dotčena veřejná subjektivní práva a povinnosti Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s., tento subjekt tak není osobou zúčastněnou na řízení.
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované náklady nevznikly.
42. Soud pro úplnost dodává, že žalobkyně v podání ze dne 7. 3. 2023 namítla podjatost soudkyně JUDr. Loudové, aniž by uvedla relevantní důvody podjatosti, tedy poměr k věci, k účastníkům nebo zástupcům. Žalobkyně důvody pro podjatost spatřovala ve vydání usnesení ze dne 15. 2. 2023, které bylo žalobkyni doručeno dne 22. 2. 2023, lhůta jednoho týdne pro uplatnění námítky podjatosti tak uplynula dne 1. 3. 2023. Šlo tedy o námítku opožděnou podle § 8 odst. 5 s. ř. s. O další námítce podjatosti ze dne 17. 7. 2023 pak rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 8. 2023 tak, že soudkyně JUDr. Lenka Loudová není vyloučena z projednání této věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. září 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně